

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

besvare alle spørgsmål mere udførligt, end jeg kan gøre det her i dag.

Vedrørende det fællesøkonomiske nordiske marked er vi kommet dertil, at disse forhandlinger nu synes at være kommet ind på et mere realitetsbetonet plan, og det er vort håb, at vi i den kommende tid vil kunne få gennemført betydelige fremskridt på dette område. Jeg tror, det vil være forkert at skjule, at det naturligvis vil være forbundet med betydelige vanskeligheder. Der skal føres en række forhandlinger for at nå til vejs ende, men mødet i Harpsund gav efter mit skøn de allerbedste forudsætninger for et frugtbart samarbejde fremover; også det vil jeg gerne redegøre nærmere for.

Det ærede medlem hr. Weikop fandt det ikke særlig overraskende, at vi med dette lovforslag ikke havde fulgt den afviklingslinie med hensyn til de såkaldte nødvendige restriktioner, som man havde ønsket, da loven sidst var til behandling. Jeg kan måske i denne forbindelse pege på, at også under den tidligere regering skete det, at handelsministeren i sin fremsættelsestale sagde, at man måtte selvfølgelig afvikle, men at man ikke kunne gøre det hurtigere, end forholdene gjorde det muligt; det var det ærede medlem iøvrigt også inde på, og det kan jeg stadigvæk fuldtud tilslutte mig.

Med hensyn til spørgsmålet om dollarliberaliseringen, der også interesserede det ærede medlem hr. Weikop, har jeg allerede udtalt mig, så at det ærede medlems forskellige betragtninger over min købestævnetale måske herved kan være besvaret.

Også det ærede medlem hr. Weikop syntes, det var mærkværdigt, at vi skulle have en sådan lovgivning med henblik på en eventuel krigsfare. Det er vel ikke så meget krigsfare som handelskrigsfare, der ligger til grund for lovgivningen.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) var inde på, at skiftende regeringer havde nogenlunde fulgt samme retningslinier i administrationen af lovgivningen; det var der en anden af ordførerne der ikke mente. Jeg har ikke været med så længe, at jeg kan vide noget med bestemthed, men det er mit absolutte indtryk, at man administrerer loven efter dens hensigt og med en god portion sund fornuft.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen kom

i sit indlæg ind på, at man skulle benytte loven handelspolitisk, og det er fuldstændig rigtigt, at det er et af dens formål, at den kan benyttes i de forskellige drøftelser med vore handelspartnere. Det ærede medlem rejste også spørgsmålet, om man ikke kunne gøre mere, for at valutaen blev taget hjem. Jeg kan sige, at vi har forhandlet med nationalbanken om dette spørgsmål, og den har tilsagt os støtte, så at vi skulle kunne få valutaen hjem bedst muligt. Det ærede medlem spurgte, hvad COCOM-aftalen går ud på. Jeg kan oplyse, at denne aftale har været forelagt både det udenrigspolitiske nævn og vareforsyningsudvalget, og at vareforsyningsudvalget har tiltrådt den, men jeg skal gerne yderligere uddybe forholdene vedrørende aftalen under de kommende udvalgsforhandlinger.

Det ærede medlem hr. Tholstrup var — jeg havde nær sagt som sædvanlig — inde på automobilerne og transportproblemet og transporten som omkostningselement. Jeg kan dertil sige, som jeg tidligere har sagt, at regeringen langt fra er fjendsk indstillet overfor automobilerne. Vi har f. eks. i år på dette tidspunkt importeret flere biler end hele sidste år. Allerede deri ligger en velvillig indstilling overfor dette problem. Vor valutastilling vanskeliggør at gå videre, end vi allerede er gået. Efterspørgslen, trangen til automobiler er så betydelig, at det har været nødvendigt at søge den begrænset.

Det ærede medlem hr. Tholstrup spurgte også til baglygterne. Jeg kan i den anledning oplyse, at det firma herhjemme, der særlig har haft med disse baglygter eller reflektglas at gøre, har haft betydelige ordrer. Det har pr. 31. oktober leveret 150 000 stk., og der vil i de kommende uger blive leveret yderligere et betydeligt antal. Det synes, som om firmaet kan klare efterspørgslen, og derfor skulle import på dette område ikke være nødvendig. Hvis vi havde valuta nok, ville det være ganske naturligt at imødekomme efterspørgslen efter valuta til dette formål, men vi har altså, da der er en dansk produktion, der kan klare efterspørgslen, ment, at det var et af de områder, hvor vi kunne spare valuta og så hellere imødekomme mere påtrængende behov. Jeg kan være fuldstændig enig i det ærede medlems betragtninger om, at baglygterne